

Μνήμη της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου (2024)

13 Οκτωβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

13 Οκτωβρίου ...

Μνήμη της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου ...

Την Κυριακή μετά την 11 Οκτωβρίου ,

Μνήμη επιτελούμε Των Αγίων Πατέρων της Αγίας και Οικουμενικής εβδόμης Συνόδου ...

Η Ζ' Οικουμενική Σύνοδος συνήλθε στη Νίκαια της Βιθυνίας από τις 24 Σεπτεμβρίου έως τις 13 Οκτωβρίου 787 μ.Χ. ,

με πρωτοβουλία της Αυτοκράτειρας Ειρήνης , η όποια ασκούσε χρέη Αντιβασιλέως ...

Υπό την Προεδρία του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Αγίου Ταρασίου , συγκεντρώθηκαν τριακόσιοι πενήντα Ορθόδοξοι Επίσκοποι ,

προστέθηκαν άλλοι δέκα επτά Ιεράρχες , οι όποιοι αποκήρυξαν την αίρεση των εικονομάχων ...

Πλάι στους αντιπροσώπους του Πάπα Ρώμης και των Πατριαρχών Αντιοχείας και Ιεροσολύμων , οι Μοναχοί οι όποιοι υπέφεραν δεινούς διωγμούς επί Βασιλείας των εικονομάχων Αυτοκρατόρων Λέοντος Γ' Ίσαύρου 717 – 741 μ.Χ.

και Κωνσταντίνου Ε' Κοπρωνύμου 741 – 775 μ.Χ. αποτελούσαν έντονη παρουσία ήταν περίπου εκατόν τριάντα έξι ...

Μετά από επιμελή προετοιμασία οι Πατέρες της Συνόδου αναθεμάτισαν τους αιρετικούς , οι όποιοι για περισσότερα από πενήντα έτη απαγόρευαν στους Ορθόδοξους Χριστιανούς να Τιμούν τις σεπτές Εικόνες Του Χριστού και Των Αγίων του διότι αποτελούσε ειδωλολατρία ,

έθεσαν τέρμα στην πρώτη περίοδο της εικονομαχίας , η οποία ξέσπασε εκ νέου λίγα χρόνια

αργότερα ἐπὶ Λέοντος Ε΄ Ἀρμενίου 813 – 820 μ.Χ. καὶ δὲν σταμάτησε ...

Το 843 μ.Χ. χάρις στὴν Αυτοκράτειρα Θεοδώρα καὶ στὸν Πατριάρχη Ἅγιο Μεθόδιο , Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀναθεμάτισαν τοὺς αἵρετικούς πατριάρχες Ἀναστάσιο , Κωνσταντῖνο καὶ Νικήτα ,

Ἀποκήρυξαν τὴν δῆθεν Οἰκουμενικὴ Σύνοδο ποὺ συν ἐκλήθη στὸ Ἀνάκτορο τῆς Ἱέρειας με πρωτοβουλία τοῦ Κωνσταντίνου Ε΄ το 754 μ.Χ. ...

Κήρυξαν Αἰωνία τὴν Μνήμη Τῶν Ἁγίων Ὑπερμάχων τῆς Ὁρθοδοξίας , Τοῦ Πατριάρχου Ἀγίου Γερμανοῦ 715 – 730 μ.Χ. , Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ,

Τοῦ Γεωργίου Κύπρου , ὅλων ὅσοι εἶχαν υποστεί βασάνους καὶ ἐξορίες ὡς ὑπέρμαχοι τῶν Ἀγίων Εἰκόνων ...

Στὸν Ὅρο τῆς Πίστεως ποὺ ἀνέγνωσαν στὴν ἑβδομὴ καὶ τελευταία συνεδρία τῆς Συνόδου ,

Οἱ Πατέρες Διακήρυξαν ...

Ορίζομεν συν ἀκριβεῖα πάση καὶ ἐμμελείᾳ , παραπλησίως τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἀνατίθεσθαι τὰς σεπτὰς καὶ ἀγίας εἰκόνας , τὰς ἐκ χρωμάτων καὶ ψηφίδος καὶ ἐτέρας ὕλης ἐπιτηδείως ἐχούσης , ἐν ταῖς ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις , ἐν ἱεροῖς σκεύεσι καὶ ἐσθήσι , τοίχοις τε καὶ σάνισιν , οἴκοις τε καὶ οδοῖς τῆς τε τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰκόνης , καὶ τῆς ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν τῆς ἀγίας Θεοτόκου , τιμίων τε ἀγγέλων , καὶ πάντων ἁγίων καὶ οσίων ἀνδρῶν ...

Ὅσω γάρ συνεχῶς δι' εἰκονικῆς ἀνατυπώσεως ὁρῶνται , τοσούτον καὶ οἱ ταύτας θεώμενοι διανίστανται πρὸς τὴν τῶν πρωτοτύπων μνήμην τε καὶ ἐπιτόθησιν , καὶ ταύταις ἀσπασμόν καὶ τιμητικὴν προσκύνησαν ἀπονέμειν , οὐ μὴν τὴν κατὰ πίστιν ἡμῶν ἀληθινὴν λατρείαν , ἣ πρέπει μόνῃ τῇ θεῇ φύσει - ἀλλ' ὅν τρόπον τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς ἀναθήμασι , καὶ θυμαμάτων καὶ φώτων προσαγωγὴν πρὸς τὴν τούτων τιμὴν ποιῆσθαι , καθὼς καὶ τοῖς ἀρχαίοις εὐσεβῶς εἰθίσται. ἡ γὰρ τῆς εἰκόνης τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει , καὶ ὁ προσκυνῶν τὴν εἰκόνα , προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τοῦ ἐγγραφομένου τὴν ὑπόστασιν ...

Οὕτω γὰρ κρατύνεται ἡ τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν διδασκαλία , εἴτουν παράδοσις τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας , τῆς ἀπὸ περάτων εἰς πέρατα δεξαμένης Τοῦ Εὐαγγέλιον ...

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες Ἀνεδείχθησαν Ὑπέρμαχοι ὄχι μόνον Τῶν Ἀγίων Εἰκόνων ἀλλὰ ,

Αὐτοῦ Τοῦ Ἰδίου Τοῦ Μυστηρίου Τῆς Ἐνανθρωπήσεως Τοῦ Υἱοῦ Τοῦ Θεοῦ ...

Πάλαι μὲν ὁ Θεὸς ὁ ἀσώματος τε καὶ ἀσχημάτιστος σὺδαμῶς εἰκονίζετο , νυν δὲ σαρκὶ οφθέντος Θεοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφέντος εἰκονίζω Θεοῦ τὸ ὁρώμενον ...

Οὐ προσκυνῶ τὴν ὕλην , προσκυνῶ δὲ τὸν τῆς ὕλης δημιουργόν , τὸν ὕλην δι' ἐμέ γεγόμενον καὶ ἐν ὕλῃ κατοικήσαι καταδεξάμενον καὶ δι' ὕλης τὴν σωτηρίαν μου ἐργασάμενον , καὶ σέβων οὐ

παύσομαι την ύλην , δι' ης η σωτηρία μου είργασται ...

Η εν Τη Δόξα Του είναι ακατάληπτη στις αισθήσεις μας , η ανθρώπινη φύση Του Σωτήρος δύναται να αποτυπωθεί , Η Εικόνα Του Χριστού , Την Πιστότητα Της Οποίας φυλάσσει η παράδοση της Εκκλησίας ,

καθίσταται Αληθής Παρουσία
Του Θεανθρώπου Προτύπου Της , Αγωγός Χάριτος και Αγιασμού σε όσους με Πίστη Της Απονέμουν Τιμητική Προσκύνηση ...

Η δεύτερη Σύνοδος της Νικαίας είναι η έβδομη και τελευταία Οικουμενική Σύνοδος που αναγνωρίζει η Ορθόδοξος Εκκλησία ,

συμπληρώνει τον αριθμό που μέσα στην Αγία Γραφή αντιπροσωπεύει την τελειότητα και ολοκλήρωση ...

Σφραγίζει το πέρας της περιόδου των δογματικών συγκρούσεων , που επέτρεψαν στην Εκκλησία να διευκρινίσει με σαφείς

και Ακριβείς ορισμούς τα όρια της Ορθοδόξου Πίστεως ...

Εφεξής κάθε αίρεση δύναται και θα δύναται να αναχθεί σε μία από τις πλάνες που αναθεμάτισε η Εκκλησία στις οικουμενικές συνόδους ,

από την πρώτη 325 μ.Χ. έως την έβδομη 787 μ.Χ. εν Νικαία Σύνοδο

Απολυτίκιο ...

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας , καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας , πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι